

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bogdan Elena, împotriva
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, în
cauza penală în privința lui

Vieru Vadim Victor,

*născut la 02 ianuarie 1989, originar și domiciliat
în mun. Bălți, str. B. Glavan 13, ap. 408,*

Stasiuc Artur Anatoli,

*născut la 04 octombrie 1986, originar și domiciliat
în mun. Bălți, str. B. Glavan 13, ap. 213,*

și

Marian Lilian Dmitri,

*născut la 04 septembrie 1984, originar și domiciliat
în mun. Bălți, str. Cehov 31 A, ap. 61.*

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. de la 29 ianuarie 2013 - pînă la 27 mai 2013
(instanța de fond);
2. de la 20 august 2013 - pînă la 13 noiembrie 2013
(instanța de apel);
3. de la 28 ianuarie 2014 – pînă la 27 mai 2014
(instanța de recurs ordinar).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi care s-a pronunțat pentru admiterea
recursului ordinar declarat cu menținerea sentinței instanței de fond.

Avocații Cebotari Pavel, Ghițu Alexandr, Chian Ana în numele
inculpaților au solicitat respingerea recursului ordinar declarat de

acuzatorul de stat, considerându-l neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Inculpații Vieru V., Stasiuc A., Marian L., fiind citați legal pe adresele nominalizate în actele cauzei și rechizitoriu (la dosar fiind anexat avizele de recepție) în ședința instanței de recurs nu s-au prezentat.

Partea vătămată Gîrbu Sergiu fiind citat legal în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 27 mai 2013, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală au fost condamnați:

- Vieru Vadim în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 5 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;
- Stasiuc Artur și Marian Lilian în baza art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fiecăruia.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gîrbu Serghei a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Vieru Vadim, Stasiuc Artur și Marian Lilian, acționînd cu intenție unică, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 22 decembrie 2012, aproximativ la ora 21³⁰, aflîndu-se la intersecția străzilor C. Ieșilor și P. Boțu mun. Bălți, l-au atacat pe Gîrbu Serghei, aplicîndu-i violență periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei, sub formă de multiple lovituri cu picioarele și mîinele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 531 D din 26.12.2012, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, după care au sustras în mod deschis de la partea vătămată o geantă în care se aflau bunuri materiale în valoare totală de 16166 lei, cauzîndu-i lui Gîrbu V. o daună materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Caraman Iurie în numele inculpatului Stasiuc Artur, avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Marian Lilian, inculpatul Vieru Vadim și partea vătămată Gîrbu Sergiu, care au solicitat:

- avocații Caraman I., Gligor V. în numele inculpaților Stasiuc A. și Marian L., casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpaților să fie reîncadrate în baza art. 187 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse la limita minimă a dispoziției art. 364¹ CPP, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă. Au menționat că potrivit Recomandării CSJ nr. 51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art.188 alin.(1) Cod penal – *tîlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*”, acțiunile inculpaților urmau a fi încadrate în baza art. 187 Cod penal, deoarece leziunile corporale depistate la partea vătămată se califică ca *leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată*, iar asemenea leziuni nu sunt considerate ca periculoase pentru viață sau sănătate. Totodată, instanța de fond incorect a indicat că inculpații Stasiuc A. și Marian L. parțial au recunoscut vina, deoarece aceștia personal au depus cerere de examinare a cauzei în baza prevederilor art. 364¹ CPP, au recunoscut vinovăția pe deplin și s-au căit sincer în cele comise.

- inculpatul Vieru V., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde și aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că el a avut un rol pasiv la comiterea infracțiunii și a recunoscut vinovăția în cele imputate.

- partea vătămată Gîrbu S., care a solicitat casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat prejudiciul moral în mărime de 30000 lei, iar cel material de 13223 lei, invocînd că a fost lovit de inculpați care i-au sustras bani în sumă de 14369 lei, din care i-au fost restituiți doar 7047 lei, precum și geanta în care se aflau documente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, a fost respins, ca nefondat apelul părții vătămate Gîrbu S., admise apelurile avocaților Caraman I., Gligor V. în numele inculpaților Stasiuc A., Marian L. și a inculpatului Vieru V., casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Stasiuc Artur, Marian Lilian și Vieru Vadim au fost condamnați în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹

alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare, fără amendă, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, pentru fiecare.

4.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, însă incorect a încadrat acțiunile inculpaților Stasiuc A., Marian L. și Vieru V. în baza art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

Astfel, prin Recomandarea nr. 51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art.188 alin.(1) Cod penal – tîlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, s-a indicat că, „în cazul calificării faptelor persoanei învinuite de săvîrșirea tîlhăriei, prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave. În cazul cînd, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, și acțiunile urmează a fi calificate ca jaf”.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 531 D din 26.12.2012, părții vătămate Gîrbu S. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților urmează a fi reîncadrate din art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, în cele ale art. 187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a menționat că ține cont de persoana acestora, care sunt fără antecedente penale, vina și-au recunoscut-o, căindu-se sincer de cele comise, iar măsura de pedeapsă urmînd a fi stabilită în limita sancțiunii legii respective, precum și de prevederile art.7,75 Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Cît privește apelul părții vătămate în latura civilă, instanța a menționat că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, partea vătămată a modificat cerințele inițiale privitor la despăgubirile pretinse în sensul majorării, fără a înainta acțiunea civilă în forma prevăzută de lege,

majoritatea actelor privind cheltuielile suportate fiind prezentate instanței în copii. În asemenea circumstanțe, instanța de fond just a dispus soluționarea acțiunii civile în ordinea prevăzută de procedura civilă. Prin urmare, apelul părții vătămate în latura civilă urmează a fi respins, ca nefondat.

5. Împotriva hotărârii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond, deoarece motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În argumentarea soluției s-a invocat că la adoptarea deciziei instanța de apel eronat a pus la bază prevederile Recomandării CSJ nr. 51, care, prevede că explicațiile Hotărârii Plenului CSJ nr. 23 cu privire la expresia „*violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei*”, contravin unor norme penale, precum și prevederilor Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămarilor corporale.

Reîncadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal la cele ale art. 187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal este ilegală, deoarece instanța nu a ținut cont de faptul că chestiunile despre prezența în acțiunile persoanei a componentei de jaf, tâlhărie sau șantaj în cazurile în care sustragerea este însoțită de aplicarea sau amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenință infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii. La încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpaților un rol aparte îl are și momentul consumării infracțiunii de tâlhărie față de cea de jaf. Tîlhăria se consideră consumată din momentul atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșite cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, care spre deosebire de jaf, se consideră consumată din momentul în care făptuitorul, intrînd în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune de acestea la dorința sa.

Totodată, instanța de apel a recalificat acțiunile inculpaților Stasiuc A., Marian L. și Vieru V. în baza probelor, examinate de către instanța de fond, însă potrivit art. 414 alin.(6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

De asemenea, instanța de apel fără a motiva în partea descriptivă a deciziei adoptate aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, eronat și neîntemeiat, le-a stabilit inculpaților pedepse în baza art. 90 Cod penal, deși potrivit art. 394 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, era obligată și trebuia să-și motiveze soluția adoptată.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit textului recursului, recurentul nu este de acord cu faptul că instanța de apel a încadrat acțiunile lui Stasiuc A., Marian L. și Vieru V. în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, considerînd că acțiunile acestora urmau a fi corect încadrate în prevederile art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal, inclusiv și cu măsura de pedeapsă stabilită acestora cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, considerînd că este una prea blîndă în coraport cu fapta comisă și consecințele survenite, prin ce nu va fi atins scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea și corijarea condamnaților, și prevenirea de noi infracțiuni.

Cum rezultă din materialele cauzei, instanța de fond i-a condamnat pe Stasiuc A., Marian L. și Vieru V. în baza art. 188 alin.(2) lit. f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal în cele ale art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, reieșind din conținutul recomandării nr. 51 a CSJ „*Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*”, potrivit căreia violență fizică urmată de cauzarea vătămărilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătatea persoanei, urmînd ca acțiunile de sustragere comise cu aplicarea ei, să fie calificate ca jaf și nu tâlhărie. La baza acestei Recomandări, CSJ a statuat prevederile Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.99 din 27.06.2003, modificat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 654 din 16.08.2011, potrivit pct. 24 al cărui, gradul de gravitate al vătămărilor corporale după criteriul dereglării sănătății se determină conform timpului necesar pentru restabilirea sănătății în funcție de volumul și caracterul lezional, care se apreciază în zile, iar conform pct.27, drept periculoase pentru viață sunt considerate vătămările corporale, care prezintă pericol iminent-imediat, tardiv sau potențial, ca leziunea să determine moartea, indiferent dacă acest pericol a fost înlăturat printr-un tratament medical sau datorită reactivității individuale a organismului, vătămări care sunt enumerate în pct.28 al Regulamentului. Potrivit acestui act normativ, vătămările corporale de grad medicu sau cele ușoare cu dereglarea sănătății de lungă ori de scurtă durată nu sunt considerate ca periculoase pentru viața persoanei.

În raport cu aceste prevederi și reieșind din împrejurările de fapt a cauzei, din care rezultă că în scopul sustragerii bunurilor, inculpații le-au aplicat victimei Gîrbu Serghei leziuni corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-

legală nr. 531 D din 26.12.2012, instanța a reîncadrat acțiunile inculpaților de la art. 188 alin.(2) lit.f) la art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile.

Cît privește recursul procurorului în partea stabilirii pedepsei, Colegiul penal constată că instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Călăuzitoare în acest sens sunt prevederile pct. 22.2. din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 *„Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”*, cu modificările ulterioare, care stipulează că: *„... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. În partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor art.394 CPP”*.

Avînd în vedere prevederile legale menționate și lecturînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide că, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei sale din 13 noiembrie 2013, nu a argumentat în nici un mod motivele aplicării față de inculpații Stasiuc A., Marian L. și Vieru V. a prevederilor art. 90 Cod penal, însă conform dispozitivului aceleiași decizii aplică dispoziția art. 90 Cod penal în privința inculpaților și suspendă condiționat pedeapsa pe un termen de probă de 3 (trei) ani, fiecăruia, fapt ce induce concluzia că partea descriptivă a deciziei instanței de apel contrazice dispozitivului acesteia.

Colegiul penal menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea motivată.

Potrivit art. 394 alin. (2) pct.3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, să motiveze aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Pe lîngă aceasta, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel lipsește cu desăvîrșire motivarea aplicării față de inculpați a prevederilor art. 90

Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează că a avut loc o încălcare de procedură esențială, întrucât din examinarea coroborată a materialelor cauzei, rezultă un viciu juridic la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel s-a expus succint, cu fraze de ordin general că: „la stabilirea pedepsei inculpaților ține cont de personalitatea acestora, de faptul că toți trei anterior nu au antecedente penale, vina și-au recunoscut-o și sincer se căiesc de fapta săvârșită, iar măsura de pedeapsă urmînd a fi stabilită în limita sancțiunii legii respective, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 7,75 Cod penal și 364¹ CPP”.

În același rînd, Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a reținut în deplină măsură prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, menționăm, **echitabilă**, în limitele sancțiunii legii în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 78 Cod penal.

Sanțiunea art. 187 alin.(2) Cod penal, în baza căruia au fost condamnați inculpații prevede „închisoare de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale” și în această situație instanța de apel urma să-și motiveze soluția privitor la raționalitatea și atingerea scopului pedepsei alese vis-a-vis de alte pedepse alternative.

Potrivit art. 78 alin.(2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvîrșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvîrșită, poate fi înlăturată.

Colegiul menționează că art. 78 alin.(2) Cod penal, prevede că pedeapsa complementară care nu este obligatorie („cu sau fără”) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvîrșită poate fi înlăturată în cazul în care s-au

constatat circumstanțe atenuante, iar pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin.(1) Cod penal.

În speță, instanța de apel le-a stabilit inculpaților Stasiuc A., Marian L. și Vieru V. în baza art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) CPP, pedeapsa de 3 ani închisoare, fără a se pronunța asupra pedepsei complementare (cu (sau fără) amendă).

Cele menționate denotă faptul, că instanța de apel nu a argumentat în nici un mod aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, precum și neaplicarea pedepsei complementare.

Colegiul penal lărgit deasemenea reține că, la judecarea apelurilor instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, care menționează că instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul – verbal.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția pe următoarele probe cum ar fi și anume: declarațiile părții vătămate Gîrbu S., a martorilor Surdu V., Rodionov R., Filip V., Chișlari E., precum și probele materiale – raportul de expertiză medico-legală nr. 531 D din 26.12.2012, procesul-verbal de examinare a corpurilor delictive, procesul-verbal de recunoașterea persoanei după fotografie, fără a le cerceta în ședința instanței de apel (f.d.235-241).

Conform alin.(6) al art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Procedînd în asemenea mod, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (2) și (6), 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu eroarea de drept cuprinsă în art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală – că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii

de judecată în instanța de apel, de aceea decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Rejudecând cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încalcările de lege menționate, să respecte procedura de judecare a cauzei în instanța de apel, la stabilirea pedepsei instanța urmează să țină cont de criteriile de individualizare a pedepsei și să stabilească o pedeapsă echitabilă în raport cu cele menționate în decizie, și să pronunțe o nouă hotărîre legală și întemeiată, respectînd strict prevederile art.414, 436 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Elena Bogdan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Vieru Vadim Victor, Stasiuc Artur Anatoli și Marian Lilian Dmitri* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată în ședință publică la 24 iunie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecător

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru